

COSES DEL TENNIS

Digue'm on vius...

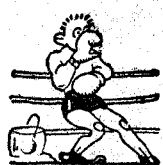
En aquest món hi ha una infinitat de circumstàncies que influeixen sobre el caràcter i la manera d'obrar de les persones; i una d'elles, potser la principal, és el lloc o terreny en què viuen.

De petits ja ens explicaven allò que en parlava molt muntanyosos i, per tant, de més difícil comunicació, els seus habitants eren esgarriats i malfats de mena; tenien un interès testarut en què tot quedés a casa, no es ficaven amb ningú i els esgarriava tot el que vingues de fora. Per contra, els països plans, eren comunicatius i alegres, els agradava xafardejar i saber el que passava arreu del món i estaven sempre disposats a tractar els forasters, com què vols, cor que desitges.

Després hem anat veient les influències geogràfiques no presenten la simplicitat que semblava a primer cop d'ull i no parl fins a agafar la ploma i emborrallar quinze, vint, trenta, jo què sé les quantitats?

Quina deu ésser la causa? Tal vegada el pas intermitent dels combats que sotragueja el cervell, més o menys esquitit, dels individus que al llarg dels segles han anat desenvolupant les seves idees que els pessegollegen dins dels cap i han d'acabar expulsant-les barrejant.

O potser la profunditat de la foradada per on passa l'expressat carrià ha de fer venir, als que s'hi passen una estoneta per la

Al voltant del ring

La reunió de gala de l'Olympia. — Les perspectives que ofereixen els tres encontres principals. — Uzcudun pel camí dels crancs. — Boxarà contra Wills? — La Federació Catalana i els seus acords. — Qui és Maurici Prunier

Dimecres vinent, els organitzadors del Palau ens donaran, a l'Olympia, una sessió de gala a base dels encontres Alís-Prunier, Gironès-Bartos i Vitrià-González.

Per més que es tracti de sis noms prestigiosos de la boxa actual, no sabem donar una gran importància als tres combats que amb ells hom ha plantejat; car cap d'aquests encontres presenta, al nostre entendre, un marcat interès esportiu. Alís-Prunier, amb tot i ésser el match més interessant del programa, no ofereix pas massa perspectives, car tots coneixem la forma actual de l'ex-challenger del campionat d'Europa del pes welter i les mediocres exhibicions que ha donat darrerament Prunier. Amb tot, el fet que el francès compti amb una victòria damunt del nostre compatriota, dona a l'encontre un cert interès que podria augmentar considerablement si els dos oponents, que saben bé de què se heuen, tinguessin un bon dia.

Oposar Gironès a Bartos no ho considerem gens encertat. Pensem sincerament que si Gironès es presenta en la forma que va palesar darrerament davant del belga Gilles, aconseguirà esclafar a Bartos, ni més ni menys que ho aconseguiren Barbens, de primer, i Cicleon, més tard. Hom dirà per combatre la nostra opinió, que Bartos és vencedor de Quadrini mentre que Gironès resultà batut pel darrer a la qual cosa replicarem nosaltres que ultra els resultats dels encontres cal considerar les circumstàncies amb què foren obtinguts, si és que hom vol treure alguna conseqüència pràctica. Repetim-ho: el combat Gironès-Bartos es presenta com un combat desigual, que només un marcat declivi en la forma de Gironès podria equilibrar.

Vitrià i González han boxat més de dues vegades i sempre González ha estat vencedor. Hi ha quelcom que indiqui que en el combat de demà Vitrià pugui inclinar la balança al seu favor? No, en absolut, car Vitrià no ha superat pas en els pocs combats que ha donat enguany la seva forma de l'any passat. L'avors...

Escrites aquestes ratlles, ens diuen que González, per malaltia, no podrà donar la rèplica a Vitrià i que serà reemplaçat per Murall. Això voldrà dir que els organitzadors del Palau pensen alçar el veto al popular campió peninsular del pes gall. Sembla, però, que a darrera hora no serà Murall el substitut de González, sinó Compte, el poluain d'En Piers, que varem alabar dies passats, com era de llei, pels seus esperançadors debuts.

PAULINO A SEGON TERME

Fa un parell de mesos que comunicaren de Nova York que un match Uzcudun-Delany podria ésser considerat com cosa feta; setmanes més tard, Dempsey passà a substituir a Delany, en el projectat encontre i, ara fa uns quants dies, que ja no és qüestió de Dempsey, ni de Delany, sinó del negre Harry Wills, amb el qual, segons els telegrames, ha de boxar Uzcudun a mitjans del mes entrant.

Es difícil de treure l'entrellat de tot això, però la impressió que domina és la de què es tracta de projectes més o menys vagues dels empresaris que els periodistes i les agències fotogràfiques es dediquen a escampar als quatre vents. La situació de Paulino als Estats Units, no és massa clara, pesa encara damunt seu la desqualificació que li adjudicaren per haver-se negat a boxar contra Keeley i no

FIXOLINA CANIGÓ
FIXA I CONSERVA EL CABELL

hi ha dubte que mentre resti en peu aquest afer Paulino difícilment podrà exhibir-se en un ring de Nova York. Per altre cantó, és el cas de dir-ho, Paulino des de que va trepitjar la terra americana no ha avançat un sol pas en el camí que l'ha de portar al campionat del món de totes les categories; cap dels adversaris que ha aconseguit batre és considerat home de gran classe i les dificultats que va tenir per vèncer al seu darrer adversari, Heeney, i les discussions que va provocar el veredicte dels jutges després del match, s'han traduït en una disminució de l'estima que li va valer el seu triomf damunt Hansen. Text Rickard no sembla ara tan entusiasta amb Paulino com temps endarrerat, el fet que el base estigui en negociacions amb d'altres empresaris n'és una prova. Els esforços de Rickard tendeixen a lligar a Dempsey, si ho aconseguix, i tenint com té a Sharkey i a Tunney escripturats, no caldrà pas que s'amoini, car aquests tres homes li ofereixen oportunitats de guanyar diners llargs. Només en el cas que obtingués un

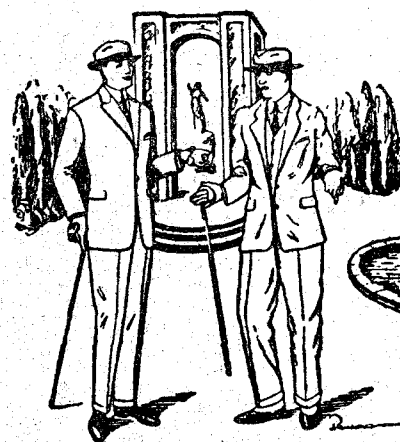
triomf ressonant Uzcudun podria tornar a interessar al gran promotor americà, però ni la situació actual de Paulino envers els poders dirigents de la boxa americana, ni l'estat de les seves lesions el presenten com un aspirant seriós a la corona de Tunney. Uzcudun ha estat mal dirigit en la seva excursió americana, hom ha volgut guanyar masses diners amb ell i ara es troba afectat per lesions importants i per reclamacions administratives que l'impossibiliten de marxar dreturament vers el seu objectiu. Nosaltres creïem que la seva situació restaria quelcom aclarida si és decidí a boxar com més aviat millor contra aquest dítors Keeley. Si resultés vencedor, un nou triomf contra Wills el qualificaria per a boxar contra Sharkey.

Convinguem, però, en què fins el moment present l'afany de lucre dels consellers de Paulino no han fet més que allunyar-lo del campionat i no ho havent-hi cap dada que permeti creure en un canvi d'orientacions, és lògic suposar que l'excursió al Nord d'Amèrica del campió d'Europa del pes fort està més prop del fracàs que no pas de l'èxit; en veritat que és una llàstima, car difícilment trobaríem en els anys de la boxa cap boxador que superés les qualitats físiques de l'ex-destraler de Règil.

ACORDS DE LA FEDERACIÓ

La setmana passada va ésser de descans. No hi ha haver més reunió pugilística que l'acostumada amateur del Palau, a la qual Vilanova, el campió peninsular del pes mosca, va obtenir un nou triomf damunt del professional Campos.

Hi va haver, a més a més, una reunió professional al Luna Park, dimarts al vespre, que va resultar un fracàs; en el match principal Olivares, fou declarat batut per inferioritat en dos rounds, per Americano, que ja

QUE HO FA QUE A TU ET CAU EL TRAJÓ
SEMPRE LLIS, QUE NI PINTAT
EL MEU DE NOU EN NOU QUEDA
RIDICOL I DEFORMAT
ES QUE M'VESTIX EN LABORÀ.
JA ESTÀ EL SECRET EXPLICAT
110. SALMERÓN. 101

és dir. En la reunió del ple de la Federació Catalana hom va acordar retirar la llicència al tal Olivares, fins a darrers d'any, a fi de què no se li torni a ocórrer pujar al ring.

Ultra els castigs esmentats, la Federació va acordar en el passat ple, suspendre per un mes als àrbitres senyors Reyes i Laborda, per infraccions lleus dels reglaments, i a altres tres boxadors per abandonament immotivat. La Federació vol intervenir, d'ara endavant, amb energia davant tota infracció a fi i efecte de vetllar pels interessos de l'esport i dels espectadors que assisteixen, pagant, a les reunions de boxa.

MAURICI PRUNIER

El pròxim adversari de Ricard Alís, va aconseguir batre'l, per punts, a París, pel desembre de l'any 1925. Es tracta d'un dels boxadors més vells de França, ja que boxa des de l'any 1912. No és, però, un home vell, car té en l'actualitat 32 anys. El seu record comporta un sens fi d'encontres amb els resultats més diversos. Ha boxat qui sap les vegades amb Piet Hobin; l'any 19 hi va fer match nul, el 21 el belga el va batre dos cops, de primer per k. o. i després per desqualificació. L'any 1922 va ésser Prunier qui va batre a Hobin, per punts, i l'any 1923 va ésser el belga qui el va guanyar per puntuació. Amb René Deyos va fer match nul l'any 1921, però pel mes de febrer passat, a París, Deyos el va deixar k. o., en 8 rounds.

Prunier ha estat batut dotze vegades per fora de combat o abandonament, per contra, ha guanyat vint vegades de la mateixa manera. Entre els boxadors que l'han batut per k. o., hi ha Francis Charles i Raymond Porcher i entre els que ell ha batut, Pionnier i Tendero. Ha estat campió de França dels pes mitjà i welter. El campionat del pes mitjà el va guanyar l'any 1922 a Balzac, venent-lo per k. o. en 11 rounds, i el va perdre l'any següent davant Francis Charles, batut per punts. El del pes welter el va guanyar a Raymond Porcher, l'any 1924, en batre'l per k. o., en 13 rounds, i el va perdre per inferioritat l'any següent, a mans de Romerio.

Entorn del Campionat peninsular de velocitat

La U. V. E. no ha pogut resoldre encara el conflicte originat per la decisió del Jurat de la cursa a València

Com ja avançarem en la nostra anterior edició, divendres passat, al vespre, va reunir-se el Comitè Directiu de la U. V. E. per a estudiar l'acta oficial del Campionat Peninsular de velocitat en pista, que la Secció ciclista del Gimnàstic de València va remetre. La suspenso no té el conjunt de condicions exigibles, com són claredat, concisió, detalls específics, etc., que pugui proporcionar al Comitè els antecedents precisos per a fer-se càrrec de com va ocórrer l'accident. A més, no pot tenir validesa plena ni tampoc garantia necessària per la forma irregular en què és signada, car mentre els signats hi figura el senyor Feli Regoif, incapacitat per a fer-ho, degut a ésser el representant de la marca per a la qual corria Llorens; en canvi, hi manquen les signatures d'altres jurats de l'opinió dels quals no pot prescindir-se.

La forma de confeccionar i remetre aquesta acta, sembla confirmar, en principi, les nostres sospites que ja donàvem a conèixer en el número passat. Dèiem que "la complicació del jurat en el desgavell és ben palesa" i tanmateix sembla ésser així. Per què aquesta acta,

SEMPRE NOVELTATS PER A SENYORA I SENYOR

Panyeria Pérez

Hospital, 15 i 17

que devia traspuar sinceritat i justificar la decisió presa pel Jurat està mancada dels requisits més elementals? Per què entre els signats hi figura el senyor Regoif que la seva condició de part interessada comercialment està privat de l'exercici el càrrec de Jurat? Per quina causa es prescindeix de les signatures d'altres membres del Jurat? Tot això, francament, ens dóna la sensació d'un corxera amb mirors a disposició del corredor espanyol d'un títol legalment guanyat. L'acta del Jurat no és també prou precisa explicant la forma en què va succeir l'accident. No hem pogut veure-la, però ens basta l'apartat del comunicat que la U. V. E. ha tramès al Gimnàstic per a fer-nos càrrec de la insuficiència de detalls amb què està concebuda. La U. V. E. ha demanat que en l'acta complementària que se li ha de remetre es procuri il·lustrar amb el major nombre de detalls.

Per què es desprèn del document que el Comitè de la U. V. E. tramet al Gimnàstic l'acta del Jurat no ha pas convençut a ningú. Aquesta deducció és ben lògica quan es demana un nou document aclaratori, que vol dir, en termes discrets, que procuri cercar alguns justificatius a l'acta actualment incomparable. A cada detall nou que coneixem d'aquest accident, va reformant-se la nostra opinió de què Llorens fou arbitràriament proclamat campió.

El Comitè Directiu de la U. V. E. sembla començar en aquest paper; encara que no hagi dit la seva opinió respecte a qui pertoca ésser el campió, sembla haver acordat en principi que aquest no deu ésser de cap manera Llorens, per la senzill raó de no haver arribat a la meta. Qui serà, Espanyol o bé Cebrían-Tarré? La candidatura d'aquest darrer és sustentada per molta gent. A hores d'ara té totes les probabilitats de triomfar. Sembla però que molts s'hi acullen per tal que representa una fórmula de concòrdia.

En definitiva, però, no existeix res i l'estat actual de l'affer és el següent: El títol de campió 1927 vaca; El Jurat del conflicte tramet l'acta de la cursa comprès l'accident i la U. V. E. no l'accepta per no reunir els requisits indispensables que precisen per tenir validesa. En conseqüència, ordena al Comitè Directiu de la U. V. E. que completi l'acta amb els detalls que li faltin i que li faci arribar a Mentrestant Espanyol, Cebrían-Ferrer i Llorens han tramès cadascú la seva protesta. El Comitè Directiu de la U. V. E. no tornarà a tractar d'aquest afer fins que rebí la nova acta que demana. És d'esperar que aquesta no es farà esperar i que continuarà els elements de judici necessaris per a fallar en definitiva aquesta enutjosa qüestió.

FABERT

La cursa de veterans de l'Esport Ciclista Català

Aquesta simpàtica i tradicional cursa que anualment se celebra, enguany ha assolit un gran èxit per l'entusiasme i esportivitat de

LA CURSA DE VETERANS DEL S. C. C.
Els vencedors de la prova: Francesc Castellà, Lluís Planas i Francesc Maureta

mostrats per tots els corredors, i pels seus organitzadors de l'Esport Ciclista Català. Tots els ciclistes de primera categoria, o sigui els de 40 anys endavant, i els de segona categoria, de 30 a 40 anys, que varen prendre la sortida, davant del Bar Lázaro a la carretera de Mataró, recorregueren els 40 i 50 quilòmetres.

El circuit era el següent: Sant Adrià, San-

EL CAMPIONAT DE LA TEMPORADA

el baten indiscutiblement
els nostres ja famosos
vestits

El segell de distintiva
elegància dels nostres
vestits, el bon gust i qualitat
dels gèneres i el mòdic dels
preus, fa que vosaltres es
deixi a fer-se el vestit de la
present temporada a

La Moda Inglesa

Plaça de Santa Anna, 25

Novetats del país i estrangeres des de
150 ptes. vestit

Quelcom per resoldre

De tots els problemes que en el moment actual, té pendent de solució la natió esportiva catalana, un n'hi ha que presenta el caràcter d'una major gravetat. Ens referim concretament a la qüestió dels salts.

Es un problema més greu del que a primera vista sembla, perquè té dos aspectes. Un és el de la manca de saltadors, que actualment són comptats. L'altre és que ningú, ni Clubs, ni Federacions, no fa res per a remeiar-ho.

Fa molt temps que sentint-se aquest abandonat per la qüestió dels salts, que sembla que per a molts no es consideri com una de les variants de la natió més importants, quan realment ho és. Els salts, ja siguin de palanca, ja de trampolí, sempre tenen aquella plasticitat, aquella bellesa que els fa inoblidables. Qui no recorda les superbes exhibicions que en la piscina del C. N. Barcelona hi han fet notables saltadors estrangers? No fóra bonic poder comptar nosaltres entre els nostres millors elements amb una dotzena de bons saltadors?

I que no se'n digui que això no és possible. Comptem actualment amb una excel·lent palanca i bons trampolins en la piscina del C. N. B. A més, l'Atletic té una bona instal·lació de palanca i trampolí en el nostre port. Què falta, doncs, perquè surtin saltadors?

Nosaltres creiem sincerament, que només els falta estímulo. Escalfi al voltant seu, que els faci menys àrida la tasca de preparació, que d'entre totes les de les variants de la natió, és la que requereix una major voluntat i entusiasme. Per això mateix, és perquè hi haurien de tenir una major cura, tots els dirigents de la natió.

Ara precisament, el C. N. B. ha inclòs en el programa del Gran Premi de Pasqua, una prova social de salts, i en lloc de seguir una actitud ben determinada i fixa pel que a aquestes pertoca, en vista dels propers Campionats de Catalunya, que han de tenir lloc a primers de juliol, deixa que els que hi par-

FIXOLINA CANIGÓ
FIXA I CONSERVA EL CABELL

ticipin escolleixin els salts ells mateixos, permetent-los fer una absurda barreja de salts de palanca i de trampolí, i aduec dels primers, clàssics i variats. Quin criteri és aquest? A què aquesta barreja, quan la Federació, amb notable encert, d'acord amb el sentit internacional, ha establert ben definides les varietats de salts possibles? Era tan difícil fer una competició a base d'un dels Campionats?

La dificultat més grossa que es presentarà ara al C. N. Barcelona, serà la d'establir la puntuació i per consegüent un guanyador. Com podrà comparar-se un salt clàssic de palanca, amb un de trampolí?

Es sensible, doncs, que precisament els que una major cura haurien de tenir per a propagar l'afició als salts, no sàpiguen aprofitar les ocasions que se'ls presenten per a donar un bon pas.

Nosaltres, per la nostra banda, ja hi hem fet el que calia: dir-ho. Ara, que els altres hi facin la resta.

M. B.

Per al dia 16 de juny s'anuncia un gran partit de seleccions Barcelona-Brussel·les

La Federació Catalana de Futbol Associació s'ha proposat donar-nos enguany un bon partit per final de temporada. Amb aquest fi ha contractat un match amb un equip representatiu de l'Entente Bruxellesoise i una selecció catalana, el qual se celebrarà el dia 16 d'aquest mes.

El detall de jugadors que formarà l'equip belga que ha rebut la Federació, pot considerar-se al nivell d'una veritable selecció nacional d'aquell país. Vegi's si no:

Porta: Vanderbergh.
Defenses: Swartenbroeck i Lavigne.
Mitjos: Vandenhoude, Verelst i Lavigne.
Davanters: Weydick, Herremans, Cocheteux, Pappaert i Frairie.
Com a suplents vénen Debie (porta), Vergeylen, Vlamynck Nieuwenhove, Van Isterdael, Timmermans.

ta Coloma, Sant Fost, Montornès, Granollers i voltants.

El Jurat estava compost pels senyors Enric Funtà i Francesc Ladena i va actuar de cronometrador oficial el senyor Ramon Espinosa, i la classificació oficial ha estat la següent:

Primera categoria:
Francesc Castellà, en 1 h. 22 m. 2 segons.
Ramon Closa, 1 h. 38 m. 29 s.
Manuel Fernández, 1 h. 39 m. 2 s.
Josep Urich, 1 h. 44 m. 29 s.
Josep Bordenau, 1 h. 58 m. 29 s.
Segona categoria:
Lluís Planes, 1 hora, 29 m. 41 s.
Francesc Maureta, 1 h. 35 m. 5 s.
Joan Roura, igual temps.
Esteve Vallbé.
Victor Sanmarini.
Francesc Esteve.
Joan Fuster.
Martí Moreno.
Josep Camacho.
Alfonso Gil.
Enric Carbonell.
Miquel Martínez.
Abelard Vila.
Josep Ferrándiz.
Carles Brema.
Lluís Saur.
Ramon Satorre.
Josep Arós.

FUTBOL

16 JUNY

BARCELONA

CONTRA

BRUSSEL·LES

FUTBOL

16 JUNY

BARCELONA

CONTRA

BRUSSEL·LES

CAMBRES DE BANY I LLURS ACCESORIS

BANYERES
LAVABOS
WATERS
BIDETS
DUTXES
AIXETES
etc.

Preus Reduïts

ENRIC CARDONA
Vergara n.º 39.43
BARCELONA

AUTOMÒBILS

RUGBY

El rei dels cims

Fa coses extraordinàries quelcom més.
Abans de comprar el vostre automòbil
tanca't, mireu els nous Sedans.

Línies precioses, sòlides carrosseries i estupendament tapissats.

Comparables amb els de 20.000 duros.

Ptes. 6.300 i Ptes. 9.750

Corts Catalanes, 517 i 519

